Dosarul nr. 1-346/2020
Partea introductivă

S e n t i n ț ă
În numele Legii

03 martie 2026 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător – Valentina Suruceanu,
Grefieri – Svetlana Ochișor, Carolina Tintă și Ecaterina Tcaci,
Cu participarea:
Procurorilor în Procuratura Hîncești – Caras Marcel și Chihai Roman,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Nadejda Crețu,

examinând în şedinţă de judecată publică ***în limba de stat și în procedură generală*** cauza penală în privința lui

Cujbă Petru ***,** *născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în satul *****, r-nul *****,*

învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192[1] alin. (1) din Codul penal.

La data de 02 noiembrie 2020, în Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni a parvenit pentru examinare cauza penală de învinuire a lui **Cujbă Petru** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin.(1) Cod penal.

Conform fișei din 03 noiembrie 2020, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Viorel Botnăraș.

Prin încheierea Vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Hîncești, Corina Albu din 16 noiembrie 2022, s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorilor Svetlana Bîcu și Viorel Botnaraș toate dosarele penale/de instrucție, civile și contravenționale, fiind deblocate ambele sedii ale Judecătoriei Hîncești.

Potrivit fișei din 24 noiembrie 2022, cauza respectivă a fost repartizată repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului Emil Bulat.

Prin încheierea Președintei interimare a Judecătoriei Hîncești, Lilia Roic-Botezatu din 19 mai 2025, s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorilor Tamara Mereuță, Emil Bulat și Natalia Berbec, dosarele penale, fiind deblocate toate trei sedii ale Judecătoriei Hîncești.

Conform fișei din 27 mai 2025, cauza respectivă a fost repartizată repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 29 mai 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 18 februarie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Chihai Roman a solicitat recunoașterea lui **Cujbă Petru** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 [1] alin.(1) din Codul penal cu aplicarea în privința ultimului a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Automobilul de model ”Șkoda” să fie restituit proprietarului. Acțiunea civilă să fie admisă integral. Inculpatul a fost anunțat în căutare și a fost întrerupt termenul prevăzut la art. 275 CPP. Amnistia are un caracter volitiv și inculpatul trebuie să solicite aplicarea amnistiei.

Partea vătămată Litvac Alexandru a solicitat să fie restituite cheltuielile, prejudiciul moral, psihologic și pentru tergiversare în sumă de 100 000 lei.

Apărătorul inculpatului, avocatul Nadejda Crețu a solicitat achitarea inculpatului luînd în considerare faptul că martorii Pantaz S. și Toma E. nu au fost prezenți în ședința de judecată ca să confirme că Cujbă Petru a luat automobilului, iar dacă va fi recunoscut vinovat să fie aplicată Legea privind amnistia.

Partea descriptivă

În baza actelor din dosar, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

Cujbă Petru la data de 19 iulie 2020, aproximativ la ora 17:00, aflîndu-se în satul *****, r-nul ***** avînd intenția răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, profitînd de faptul că, Pantaz Sergiu dormea, a sustras de la acesta cheile de la automobilul de model ”*****” cu numere de înmatriculare *****, care aparține întreprinderii SRL ”AIR FANCY TAXY”, continuînd realizarea intențiilor sale infracționale, Cujbă Petru a răpit automobilul respectiv care era parcat în fața gospodăriei care aparține Efimiei Toma situat în satul *****, r-nul ***** și sa deplasat cu acesta într-o direcție necunoscută. Ulterior, Cujbă Petru după ce a fost implicat într-un accident rutier a deteriorat automobilul și aproximativ la ora 22:00 a revenit înapoi și a abandonat automobilul în locul de unde la răpit.

Acțiunile lui **Cubă Petru** sunt încadrate juridic în baza art. 192[1] alin. (1) din Codul penal, conform semnelor calificative: *„răpirea mijlocului de transport fără scop de înstrăinare”.*

Conform ordinii cercetării judecătorești stabilite în ședința de judecată, în corespundere cu art. 366 din Codul de procedură penală, a început cu expunerea de către procuror a învinuirii formulate, după care a fost audiat martorul acuzării indicat în lista probelor, cercetate materialele dosarului.

Inculpatul **Cujbă Petru** explică că, pe data de 19 iulie 2020, pe la orele 5 seara concubina sa Vasiliev Ana finisase lucru la alimentara unde lucra de pe str. *****din ***** și au hotărît să se ducă în sat la mătușa sa Toma Efimia ca să o ia de nașă. Ana ia spus că are un cunoscut pe nume Pantaz Sergiu la sunat și la întrebat dacă are posibilitate să-i ducă pînă la ***** în sat și acesta a fost de acord. Pantaz Sergiu a venit după el pe str. ***** apoi au mers după Ana și de la magazinul unde Ana lucra au luat necesarul cît și băuturi alcoolice. Pe drum ia spus lui Pantaz să se oprească la o stație Peco ca să ia o sticlă cu bere de 0,5 l, pe drum au consumat berea pînă în sat Pantaz spunea că taxiștii nu sunt opriți de poliție. Cînd au ajuns la mătușa sa Toma Efimia era noapte, acolo au mai consumat alcool, se terminase băutura și Pantaz a întrebat de unde s-ar mai putea de luat băutură, el ia spus că în satul vecin la Rezeni. Au mers la Rezeni la stația Peco ”Petrocub” la volan pînă la Rezeni a mers Pantaz au luat băuturi și cîte o sticlă cu bere pe drum au servit, la jumătate de drum Pantaz Sergiu a spus că i se închis ochii, alături era Constantin Toma și Pantaz a propus să urce la volan Constantin sa mai gîndit Pantaz și a spus că o să meargă totuși el la volan. Acasă au consumat alcool, concubina sa a plecat la serviciu cu autobusul, iar ei au rămas să consume mai departe, pe la orele mesei a venit mătușa sa cu materiale de construcție și îi încurca mașina de taxi. Pantaz ia dat cheile spunîndu-i să ferească automobilul, a urcat la volan și a ferit automobilul și automat a pus cheile în buzunarul său, împreună cu Pantaz Sergiu au descărcat materialele după au continuat să servească alcool. Spre seară mătușa Toma Efimia a propus să meargă la cimitir, însă Pantaz a rămas acasă. Pe la o bucată de drum lui ia stat rău și sa întors acasă la mătușa sa, Pantaz era în ogradă fuma și la întrebat dacă în sat este magazin ca să-și poată cumpăra țigări. Au urcat în automobil la volan era

Pantaz, iar înapoi a urcat el la volan, Pantaz sa așezat alături pe scaunul pasagerului și i-a apucat într-un moment volanul în acel timp traversa drumul un copil, a reușit să ia volanul în dreapta și sa tamponat într-un copac, a luat bara de protecție, numărul de înmatriculare și s-a întors acasă fiind el la volan, Pantaz ia spus să nu retrăiască că totul se face și să vadă cum să se clarifice și să dea planul. A doua zi după accident Pantaz Sergiu la sunat pe Litvac Alexandru și ia spus ce sa întîmplat, acesta ia spus să ducă automobilul la Șkoda Service de pe str. *****din *****, acolo sa făcut aprecierea valorii daunei și cînd a auzit suma el ia spus lui Litvac Alexandru că la moment nu are așa bani și că îi trebuie timp ca să găsească bani. Automobilul a stat la servis vre-o 2 săptămîni, partea vătămată îl întreba ce este cu banii, la găsit pe Dumitru Popa care a reparat automobilul. A făcut niște fotografii la automobil după accident cînd era pe evacuator. Cînd sa întîmplat accidentul Pantaz era cu el, și a spus că nu trebuie chemată poliția fiindcă este în stare de ebrietate. La urmărirea penală confruntarea a avut loc în prezența avocatului său. Pantaz ia dat cheile de la taxi și au stat în sat 5 zile și cu acel automobil sa plimbat cine a vrut, automobilul era cu n/î ***** el a fost cu acest automobil numai la stația Peco și șa magazin.

Partea vătămată **Litvac Alexandru** a explicat că, în dosar este un act de la Șkoda Centru care confirmă cheltuielile pentru reparația automobilului, Cujbă Petru și Pantaz Sergiu erau prezenți cînd sa făcut actul de evaluare a pagubei. Inculpatul nu ia dat bani pentru reparația automobilului, la fel la întrebat și pe Pantaz dacă Cujbă ia dat bani pentru reparația automobilului și a spus că nu. Cu Pantaz nu ține legătura la văzut ultima dată cu vre-o cîțiva ani în urmă. Pe inculpat nu-l cunoaște, pe Pantaz îl cunoaște a activat în calitate de ***** la ”AIR Fanky Taxi” a cărui administrator a fost. Cunoaște că Pantaz Sergiu a avut o comandă de taxi și a mers cu Cujbă Petru la acesta acasă în satul *****, r-nul ***** de acolo a fost telefonat de către Pantaz Sergiu și i-a spus că seara cînd au ajuns la Cujbă acasă au servit alcool, Pantaz a rămas să doarmă la acesta acasă, cheia de la automobilul de model ”*****” a pus-o pe noptieră, iar spre dimineață pe la ora 4 Cujbă Petru la trezit pe Pantaz și ia spus că a avariat automobilul. Pantaz cu Cujbă au chemat evacuatorul și au dus automobilul la Șkoda Centru, acolo sa întocmit actul de deteriorare și indicată suma. Cujbă a fost de acord să achite suma indicată în act, a spus că caută bani ca să repare automobilul și ia lăsat împreună la Șkoda Centru. A doua zi a mers la Șkoda Centru de pe str. *****să vadă cum merg lucrările de reparare, inginerii iau spus că Cujbă Petru a luat automobilul și la dus în altă parte fără ca să fie anunțat. Automobilul a stat 3 luni de zile la cineva în ogradă acoperită unde a fost dusă de Cujbă Petru, a găsit automobilul într-o ogradă la Poșta Veche a vorbit cu persoana care trebuia să repare automobilul, Cujbă Petru urma să aducă bani în avans, dar nu a mai venit și automobilul a fost reparat însă nu de Cujbă și Pantaz. Prejudiciul cauzat este de 3000 lei, automobilul a fost asigurat și șoferul trebuia să se adreseze la compania de asigurări, erau în stare de ebrietate și au transportat automobilul de la fața locului, în așa situație compania de asigurare nu răspunde.

În legătură cu absența martorilor Pantaz Sergiu și Toma Efimia instanța a dispus finalizarea cauzei în lipsa acestora, or, procurorului sa acordat suficient timp pentru prezentarea probelor respective.

În temeiul art. 371 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, a fost dat citire procesului-verbal din 08 octombrie 2020 privind audierea lui Pantaz Sergiu în calitate de martor, care în cadrul urmăririi penale a explicat că, activează în calitate de ***** în cadrul companiei de taxi ”*****” aproximativ un an de zile. La angajare în serviciu a primit automobilul de model ***** cu n/î *****, anul fabricației *****, automobilul era în stare ideală. La data de 18.07.2020, în jurul orei 17:00, a fost apelat de cunoscuta sa pe nume Ana care lucrează vînzătoare la magazinul de pe str. ***** unde deseori servea cafea. Ana la rugat să o

ducă pe ea și pe concubinul său Petru în r-nul ***** satul ***** în zona *****, ia dus cu automobilul de serviciu la adresa solicitată. Ajunși la fața locului Ana ia propus să rămînă peste noapte la mătușa sa și dimineață să-i aducă în Chișinău. Deoarece a doua zi era data de 19.07.2020 și avea zi de odihnă a fost de acord ca să rămînă, automobilul de serviciu la lăsat în drum la poarta gospodăriei unde era. Împreună cu Ana, Petru și rudele lor au stat la masă și au servit cîte puțină bere, fiind obosit în jurul orelor 22:00 a mers la culcare, lucrurile sale personale printre care și cheile de la automobil le-a pus pe măsuța de lîngă patul în care a dormit. Pe parcursul nopții sa trezit, dar nu a auzit gălăgie, cînd a mers afară ceilalți au rămas să servească la fel și Cujbă Petru. Automobilul a rămas în drum lîngă poartă și la încuiat. Dimineața în jurul orelor 07:30 a fost trezit de către mătușa lui Cujbă care ia comunicat că Petru a accidentat mașina, cînd a ieșit afară a văzut automobilul lîngă poartă însă în partea din față era grav avariată. La sunat pe Litvac Alexandru șeful companiei unde activa și ia spus să anunțe poliția, însă discutînd cu Petru a recunoscut că a luat cheile de la automobil de la locul unde le-a lăsat, a ieșit în sat cu automobilul și la tamponat într-un copac. În seara zilei de 18 iulie 2020, Cujbă Petru era în stare de ebrietate alcoolică și a solicitat să nu fie anunțată poliția că va repara automobilul, împreună cu acesta au chemat un evacuator și au transportat automobilul în mun. Chișinău, la centru Skoda ”DAAC Hermes”, acolo a venit și Litvac Alexandru împreună cu maistrul de la ”DAAC Hermes” au calculat prețul reparației suma fiind de 63 121 lei i sa comunicat suma respectivă lui Cujbă Petru care a spus că la moment nu are acești bani și că îi va achita în ziua următoare pe data de 21.07.2020. Automobilul a fost lăsat la ”DAAC Hermes” pentru reparație și cheltuielile au fost suportate de compania ”Air Francy Taxy”, și sa aflat aici 50 de zile, în acest timp sa solicitat lui Cujbă Petru să achite pentru reparație, însă a refuzat.

Instanța relevă că în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor dacă corespund faptele imputate inculpatului și dacă au avut loc sau nu faptele infracționale incriminate lui <u>Cujbă Petru,</u> în scopul elucidării tuturor împrejurărilor care ar duce la stabilirea și identificarea vino*vății/nevinovății inculpatului *în conformitate cu dispozițiile art. 373 din Codul de procedură penală, instanța a recurs la elucidarea probelor prezentate și anexate la cauza penală și anume:

- ***Procesul-verbal de constatare a infracțiunii din data de 02 octombrie 2020**,* potrivit căruia la data de 18 iulie 2020, Pantaz Serghei a comunicat că cetățeanul Cujbă Petru a răpit automobilul personal și la accidentat, după care la parcat în fața porții /f.d.4 Volumul I/;
- ***Procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 01 octombrie 2020 și planșa fotografică**,* a fost cercetat drumul central din satul *****, r-nul ***** /f.d.12-14 Volumul I/;
- **Procesul-verbal despre sesizarea săvîrșirii infracțiunii din 08.10.2020***,* din care urmează că Litvac Alexandru a solicitat luarea măsurilor cu Cujbă Petru care la data de 18.07.2020 a răpit mijlocul de transport de model ***** cu n/î *****, care conform contractului sa aflat în gestiunea*****Pantaz Sergiu, a circulat cu automobilul respectiv la accidentat după care la reîntors. Fiindu-i cauzat un prejudiciu în mărime de 63 121 lei /f.d.27 Volumul I/;
- ***Copia contului de plată nr. ***** din 23.07.2020, potrivit căruia suma totală a lucrărilor pentru reparația automobilului de model *****, culoare ***** a constituit – 63 121 lei*** /f.d.38 Volumul I/;

- ***Planșa fotografică a automobilului de model ***** pe care sunt imprimate inscripțiile ******* /f.d.44-46 Volumul I/;
- ***Procesul-verbal de confruntare din 19 octombrie 2020, efectuat între martorul Pantaz Sergiu și bănuitul Cujbă Petru*** din care urmează că ultimul nu a avut permisiunea să ia automobilul, însă Cujbă Petru a răpit automobilul din zona gospodăriei unde se afla și la accidentat. Nu a telefonat la poliție, deoarece au convenit cu Cujbă Petru că va repara automobilul, însă nu la reparat, din acest motiv și a anunțat poliția /f.d.100-102 Volumul I/.

Analizînd în ansamblul, în baza propriei evaluări, probele administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiţii de oralitate, nemijlocire şi contradictorialitate în etapa cercetării judecătoreşti şi a celor administrate cu respectarea dreptului la apărare al părţilor, în această fază procesuală, cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată, prin prisma pertinenței, concludenței, utilități și veridicității, iar luate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, instanța de judecată ajunge la concluzia, că nerecunoaşterea vinovăţiei de către <u>Cujbă Oleg</u> nu eschivalează cu achitarea acestuia, iar acțiunile infracționale ale inculpatului cuprind în totalitate elementele constitutive ale infracțiunii.

Potrivit art. 384 alin.(1)-(4) din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului **Cujbă Oleg** în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată reține că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar după dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Corespunzător dispozițiilor art. 101 din Codul de procedură penală, (1) fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității

ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, pentru soluționarea corectă a problemei privind existența sau lipsa în faptele săvîrșite a semnelor unei infracțiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanțe, care generează temeiul de facto și de iure al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracțională. La caz este vorba de circumstanțele cu caracter obiectiv și subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico-penală respectivă, fiind necesare și suficiente pentru atragerea celului vinovat la răspundere penală.

Instanța reține că, componența de infracțiune este o totalitate de elemente și semne obiective și subiective care, permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracțiune.

În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Totodată, conform prevederilor art. 325 Codul de procedură penală, (1) judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin. (1) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită; 6) dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 13^1) dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă; 14) cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; 16) dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) și (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea

penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit prevederilor art.8 Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Conform alin. (2) al aceluiași articol, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În continuare, în contextul încadrării juridice a faptei încriminate lui **Cujbă Oleg** în baza art. 192[1] alin.(1) din Codul penal.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 192[1] CP, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de răpire, care presupune succesiunea a două acte: deposedarea, adică scoaterea mijlocului de transport din posesia victimei și trecerea mijlocului de transport în posesia și folosința făptuitorului.

Intrarea făptuitorului în posesia mijlocului de transport este ilegală și include acțiuni îndreptate spre a exercita stăpînirea de fapt, dar fără temei asupra acestuia, pe o anumită perioadă, în funcție de împrejurări

Deplasarea mijlocului de transport înseamnă schimbarea poziției inițiale a acestuia, mișcarea lui, indiferent de modul în care s-a realizat și distanța parcursă.

Infracțiunea prevăzută de art. 192[1] CP, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul deplasării și, ca efect, al schimbării localizării mijlocului de transport.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 192[1] CP, se caracterizează prin vinovăție exprimată prin intenție directă.

Subiectul activ al infracțiunii de răpire a mijlocului de transport este unul general persoană fizică, responsabilă, care a atins vîrstaa de 16 ani, la momentul săvîrșirii faptei.

Instanța stabilește că, în acțiunile lui **Cujbă Petru** sunt întrunite elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 192[1] CP, or, în ședința de judecată sa constatat fără echivoc că, acesta fără permisiunea lui Pantaz Sergiu care a avut în gestiune automobilul de model ***** cu n/î *****, care a aparținut companiei ”Air Francy Taxy”, la răpit în seara zilei de 19 iulie 2020, la accidentat și la abandonat din locul de unde la răpit.

Or, aceste circumstanțe sunt dovedite prin declarațiile martorului Pantaz Sergiu făcute în cadrul urmăririi penale care a menționat că, *automobilul a rămas în drum lîngă poartă şi la încuiat. Dimineața în jurul orelor 07:30 a fost trezit de către mătușa lui Cujbă care ia comunicat că Petru a accidentat maşina, cînd a ieşit afară a văzut automobilul lîngă poartă însă în partea din față era grav avariată.*

Instanța de judecată reține că faptele imputate inculpatului **Cujbă Oleg**, potrivit actului de învinuire au fost încadrate în baza art. 192[1] alin. (1) Cod penal, conform semnelor calificative: ***„răpirea mijlocului de transport fără scop de înstrăinare”.***

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Iar, *individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată lui **Cujbă Petru** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită de către **Cujbă Petru** în baza art. 192^1 alin. (1) din Codul penal, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, care conform prevederilor art. 16 alin. (3) CP, se consideră infracțiune mai puțin gravă.

Ca circumstanțe atenuante, în privința inculpatului **Cujbă Petru** conform art.76 CP, nu au fost stabilite.

Circumstanțe agravante în privința inculpatului **Cujbă Petru**, conform art.77 CP, au fost stabilite și invocate de acuzatorul de stat în discursul anexat la procesul-verbal și anume comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) din Codul penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunile comise de **Cujbă Petru** sunt atribuite, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată constată că, inculpatul **Cujbă Petru** anterior a fost judecat /f.d.78, 169-170 Volumul I, f.d.38-39 Volumul II/, de către administrația publică locală se caracterizează pozitiv /f.d.86 Volumul/, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile privării lui de libertate.

După cum s-a enunțat mai sus sancțiunea art. art. 192^1 alin. (1) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Aplicarea acestei pedepse, este în mod prioritar, pornind de la asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile şi pornind de la aprecierea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi resocializării inculpatului, apreciind căinţa sinceră a acestuia și recunoaşterea vinovăţiei.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, tipul infracțiunii săvîrșite contra patrimoniului, caracterul și modalitatea de comiterii faptelor, instanța de judecată ajunge la concluzia de a numi inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare,

pedeapsă care este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Or, o altă categorie de pedeapsă nu poate fi aplicată inculpatului, deoarece ultimul anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare.

Iar o pedeapsă sub formă de amendă nu poate fi aplicată, or ultimul nu este angajat în cîmpul muncii.

Or, o altă categorie de pedeapsă mai blîndă cum ar fi pedeapsa condiționată nu poate fi aplicată inculpatului, deoarece după cum s-a enumerat supra, actele care atestă la personalitatea inculpatului urmează că, anterior au fost sancționați penal.

La fel nici prevederile art. 90 CP, nu-și va atinge scopul, or, aceasta poate fi aplicată în raport cu *circumstanţele cauzei şi persoana celui vinovat, care demonstrează încredere.*

Mai mult ca atît, instanța la adoptarea hotărîrii în partea individualizării pedepsei a ținut cont și de notările Curții Europene pentru drepturile omului, care a menționat că executarea fără întârziere nejustificată a pedepsei aplicate în contextul dreptului la viață trebuie privită ca parte integrantă a obligației procesuale care îi revine statului în temeiul acestei dispoziții.

Ca urmare, instanța concluzionează că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în privința lui **Cujbă Petru** nu constituie o încălcare a dreptului la viață garantat de art. 2 CEDO, și nici a dreptului la respectarea vieții private și de familie art. 8 din Convenție.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatului **Cujbă Petru** instanţa de judecată a ținut cont de faptul că această pedeapsă urmează a fi echitabilă, impunând lipsuri şi restricţii ale drepturilor inculpatului proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Potrivit art. 70 alin. (1) și (2) Cod penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărîrii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Aplicînd dispozițiile art.70 alin.(2) din Codul penal, legislatorul a prevăzut că pedeapsa sub formă de închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 ani.

Prin urmare în privința inculpatului este aplicabilă dispoziția dată și anume, minimul pedepsei penale este de 1 ani închisoare și maximul este 3 ani.

Prin urmare, ținînd cont de împrejurările menţionate, de personalitatea inculpatului, de faptul că inculpatul a comis infracţiunea ce face parte din categoria celor mai puțin grave, de rolul inculpatului **Cujbă Petru** la infracțiunii comise, instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica în privința acestuia o pedeapsă cu închisoare pe un termen de **3 (trei) ani.**

Astfel, aplicarea în privința inculpatului **Cujbă Petru** a unei pedepse sub formă de închisoare va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiţionând gradul influenţei pedepsei aplicate asupra corectării, resocializării şi reeducării acestuia.

La fel, pedeapsa stabilită va contribui în cel mai eficient mod la conştientizarea de către inculpat a faptei infracţionale comise, constituind şi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracţionale de această categorie, mai mult, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios pentru inculpat, ceea ce va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Cujbă Petru** luat în consideraţie și prevederile art. 6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvîrșite cu intenție.

La caz, ținînd cont de categoria din care face parte articolul pentru care este condamnat **Cujbă Petru** urmează a executa pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, în opinia instanței pedeapsa cu închisoare în limita maximă pe un termen de **3 (trei) ani** este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Astfel, pedeapsa cu suspendarea condiționată nu este oportună în speţă, deoarece ultimul anterior este judecat.

Executarea pedepsei de **3 (trei) ani** închisoare nu va cauza suferințe fizice și nici nu va înjosi demnitatea lui **Cujbă Petru** nu poate constitui în sine o încălcare a art. 6 și 3 din Convenție.

În privința categoriei de pedeapsă prevăzută la sancțiunea art. 192 [1]alin. (1) din Codul penal, amenda instanța constată din actele cauzei ce vizează personalitatea inculpatului că, nu se este angajat în cîmpul muncii și nici nu a garantat executarea acesteia.

Or, pedeapsa se aplică pe măsură ce inculpatul este în stare să o execute și nici nu-și va avea efect asupra corectării și reeducării acestuia.

Ca urmare, analizînd circumstanțele cazului în raport cu actele care indică la personalitatea inculpatului și anume că este predispus la încălcarea legii, instanța concluzionează că, în privința acestuia urmează a fi fixată pedeapsă doar în condițiile izolării de societate care corespunde gradului de pericol social la fel va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Aşadar, instanța statuează că, termenul pedepsei stabilit inculpatului şi modalitatea de executare a acesteia, este individualizată în aşa fel încît persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvîrşirii unor fapte similare.

Ca urmare, instanța concluzionează că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în privința lui **Cujbă Petru** nu constituie o încălcare a dreptului la viață garantat de art. 2 CEDO, și nici a dreptului la respectarea vieții private și de familie art. 8 din Convenție.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatului **Cujbă Petru** instanţa de judecată a ținut cont de faptul că această pedeapsă urmează a fi echitabilă, impunând lipsuri şi restricții ale drepturilor inculpatului proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Aşadar, instanța statuează că, termenul pedepsei stabilit inculpatului şi modalitatea de executare a acesteia, este individualizată în aşa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Prin urmare, ținînd cont de împrejurările menționate, de personalitatea inculpatului, de faptul că inculpatul a comis infracţiuni ce fac parte din categoria celor mai puțin grave, de rolul inculpatului **Cujbă Petru** la infracțiunii comise, instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica în privința acestuia pedeapsa de **3 (trei) ani** închisoare.

Astfel, aplicarea în privința inculpatului **Cujbă Petru** a unei pedepse sub formă de închisoare va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiţionând gradul influenţei pedepsei aplicate asupra corectării, resocializării şi reeducării acestuia.

La fel, pedeapsa stabilită va contribui în cel mai eficient mod la conştientizarea de către inculpat a faptei infracţionale comise, constituind şi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracţionale de această categorie, mai mult, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios pentru inculpat, ceea ce va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Cujbă Petru** luat în consideraţie și prevederile art. 6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Statele rămân libere să aplice legea penală asupra oricărui act (în măsura în care nu încalcă alte drepturi protejate în temeiul Convenției), precum și să definească elementele constitutive ale infracțiunii înfăptuite.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 2) din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei şi cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal.

Conform art.107 alin.(1) din Codul penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Instanța de judecată reține că, în conformitate cu art.1 alin.(1) al ***Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021 (în vigoare la 31.12.2021)***, prezenta lege se aplică condiţionat şi exclusiv

persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probaţiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidenţa prevederilor art.2–5, 7, 8.

Conform art. (1) alin.(4) al aceleiași Legi, aplicarea amnistiei faţă de persoanele bănuite, învinuite se decide de procuror, la faza de urmărire penală, iar faţă de persoanele inculpate – de instanţa de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Potrivit art. 2 alin.(1)-(3) al aceleiași Legi, procesele penale în privinţa infracţiunilor săvârşite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege. Procesul penal în privinţa infracţiunilor uşoare, mai puţin grave şi grave, săvârşite până la adoptarea prezentei legi de persoane care, la data comiterii infracţiunii, nu atinseseră vârsta de 18 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei. Încetarea procesului penal conform alin.(1) şi (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

Astfel, infracțiunea comisă de către inculpatul Cujbă Petru, a fost comisă la data de 19 iulie 2020, aproximativ ora 17:00 aflîndu-se în satul *****, r-nul ***** avînd intenția răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, pînă la data adoptării legii privind amnistia, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 (cu modificările operate ulterior), prevede, în calitate de pedeapsă maximă mai aspră, pentru art. 192^1 alin.(1) din Codul penal- închisoare de pînă la 3 (trei) ani, la fel, art. 192^1 alin.(1) din Codul penal nu cade sub incidența interdicțiilor prevăzute la art. 6 al Legii sus indicate.

Prin urmare, faptele incriminate, cât şi persoana inculpatului cad sub incidenţa ***Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021 (în vigoare la 31.12.2021)***, iar temeiuri pentru neaplicarea actului de amnistie instanţa nu a stabilit, astfel Cujbă Petru recunoscut vinovat în baza art. 192^1 alin.(1) din Codul penal, la 3 ani închisoare, urmează a fi liberat de executarea pedepsei în baza art.107 din Codul penal.

<u>Chestiunea cu privire la măsura preventivă:</u>

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Instanța examinînd cauza penală a constat că, prin ordonanța din 13 octombrie 2020, în privința lui **Cujbă Petru** a fost aplicată măsura procesuală de constrîngere – obligația de a se prezenta la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată /f.d.92-, 93 Volumul I/.

Prin ordonanța din 02 noiembrie 2020, în privința lui **Cujbă Petru** a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile /f.d. 112, 113 Volumul I/, care a expirat de drept.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 18 aprilie 2023, inculpatul **Cujbă Petru** a fost anunțat în căutare /f.d.178-179 Volumul I/.

Potrivit informației nr. 34/110 10818 din 26 septembrie 2023 eliberată de Inspectoratul de Poliție Ialoveni, urmează că la data de 25 septembrie 2023 a fost inițiat dosar de căutare în privința lui **Cujbă Petru** /f.d.184 Volumul I/, care a fost încetat la data de 29 octombrie 2023 /f.d.38 Volumul II/.

Chestiunea cu privire la acţiunea civilă

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Conform prevederilor art.387 alin. (1) coroborat cu art.225 din Codul de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepţionale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Potrivit art. 219 alin. (1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin. (1) și art. 2036 Codul civil, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Art.220 alin. (2) și (3) Codul de procedură penală, stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Studiind materialele cauzei penale, instanța constată că la data de 10 septembrie 2020 Pantaz Sergiu în cadrul urmăririi urmăririi penale a înaintat cerere /f.d.8 Volumul I/ prin care a solicitat să fie luate măsuri cu Cujbă Petru care la data de 18 iulie 2020 a luat automobilul de model ”*****” cu numărul de înregistrare ***** fără permisiunea sa, care la accidentat deteriorînd automobilul și cauzînd un prejudiciu în sumă de 63 121 lei care urmează a fi restituiți S.R.L. ”Air Fancy Taxy” .

La data de 07 octombrie 2020 Litvac Alexandru a depus în cadrul urmăririi penale cerere privind recunoașterea în calitate de parte vătămată /f.d.28 Volumul I/.

Prin ordonanța din 08 octombrie 2020, Litvac Alexandru a fost recunoscut în calitate de parte vătămată /f.d.29 Volumul I/.

La data de 08 octombrie 2020, Litvac Alexandru a înaintat cerere privind recunoașterea în calitate de parte civilă în cadrul procesului /f.d.33 Volumul I/, astfel prin ordonanța din 08 octombrie 2020 Litvac Alexandru a fost recunoscut în calitate de parte civilă /f.d.34 Volumul I/.

Fiind audiat în calitate de partea vătămată la data de 08 octombrie 2020, Litvat Alexandru a menționat că prin acțiunile sale Cujbă Petru i-a cauzat un prejudiciu considerabil în sumă de 63 121 lei /f.d.31-32/, însă separat nu a înaintat acțiune civilă, urmare a căror acțiuni i-a fost cauzat prejudiciul material, condiții prevăzute în art. 221 alin. (3) din Codul de procedură penală.

În cadrul ședinței de judecată, partea vătămată Litvac Alexandru în formă verbală a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor în sumă de 63 121 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Potrivit art. 221 alin.(1)-(3) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti.(2) Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.(3) În cererea de intentare a acţiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia

urmează să fie intentată acţiunea civilă, cine şi către cine intentează acţiunea, valoarea acţiunii şi cerinţa de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă îşi poate concretiza pretenţiile.

Totodată, potrivit art. 221 alin.(5) din Codul de procedură penală, persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile.

La încasarea prejudiciului material sau moral, legiuitorul în art.219 alin.(1) din Codul de procedură penală condiționează că acţiunea civilă în procesul penal se *intentează prin depunerea unei cereri*, adresate *procurorului sau instanței de judecată*, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Astfel, instanța ajunge la concluzia, că cererea înaintată de către partea vătămată Litvac Alexandru privind încasarea prejudiciului material în sumă de 63 121 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei se lasă fără soluționare, din motiv că nu a fost înaintată în ordinea și conform cerințelor prevăzute de norma art. art. 219-221 din Codul de procedură penală, acordând posibilitatea părții vătămate de a revendica dreptul în cauză prin intermediul instanței civile.

<u>Chestiunea cu privire la corpurile delicte.</u>

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

Prin ordonanța din 08 octombrie 2020, a fost recunoscut în calitate de corp delict automobilul de model ”*****” cu numărul de înregistrare *****, cu păstrarea acestuia șa compania de taxi ”Air Francy Taxy” /f.d.47A/, care ***după intrarea sentinței în vigoare se lasă în posesia proprietarului legal.***

Prin ordonanța din 19 octombrie 2020, s-a dispus recunoașterea în calitate de corp delict copia contului de plată nr. *****din 04 august 2020 și din 05 august 2020 pe 2 file /f.d.75/, care ***după intrarea sentinței în vigoare urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale nr. 1-346/2020.***

Partea dispozitivă:

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 107 Cod penal, art. 162, art. 384-385, 389 alin. (4) pct. 2) din Codul de procedură penală instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Cujbă Petru se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracțiunilor prevăzute de art. 192[1] alin.(1) din Codul penal, și, i se stabilește pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare și în baza art. 107 din Codul penal, se liberează de la executarea pedepsei.

Corpul delict:

- copia contului de plată nr. *****din 04 august 2020 și din 05 august 2020 pe 2 file /f.d.75/, ***după intrarea sentinței în vigoare urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale nr. 1-346/2020.***

- Automobil de model ”*****” cu numărul de înregistrare *****, care se află la păstrarea companiei de taxi ”Air Francy Taxy” /f.d.47A/, ***după intrarea sentinței în vigoare se lasă în posesia proprietarului legal.***

Cererea înaintată de către partea vătămată Litvac Alexandru privind cauzarea prejudiciului material în sumă de 63 121 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei - se lasă fără soluționare, din motiv că nu a fost înaintată în ordinea și conform cerințelor prevăzute de norma art. art. 219-221 din Codul de procedură penală, urmînd ca partea vătămată să-și revendice dreptul în cauza prin intermediul instanței civile.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Valentina SURUCEANU